

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ
125/2015
ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΣΙΚΥΩΝΟΣ
(Εκούσια Δικαιοδοσία)

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από την Ειρηνοδίκη και τη γραμματέα του Πταισματοδικείου Σικυώνος, ορισθείσα με παραγγελία της Διευθύνουσας το Πρωτοδικείο Κορίνθου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριο του την 22 Μαΐου 2015, για να δικάσει την παρακάτω υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ : του, κατοίκου Κιάτου Κορινθίας, οδός, αριθ., η οποία παραστάθηκε στο Δικαστήριο μετά της πληρεξούσιας δικηγόρου της Μικαέλας Χριστοδούλου (Δ.Σ. Αθηνών).

ΤΩΝ ΚΑΘ' ΩΝ - ΜΕΤΕΧΟΥΣΩΝ ΣΤΗ ΔΙΚΗ ΠΙΣΤΩΤΡΙΩΝ, οι οποίες κατέστησαν διάδικοι μετά τη νόμιμη κλήτευσή τους (άρθρα 5 Να: 3869/2010 και 748 παρ, 2 ΚΠολΔ) και παρίστανται ως εξής:

1. Η ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία «ALPHA ΤΡΑΠΕΖΑ Α.Ε.» και τον διακριτικό τίτλο «ALPHA BANK Α.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Σταδίου, αρ. 40 και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου της (Δ.Σ. Κορίνθου).

2. Η ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία «HSBC BANK plc», που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Λεωφ. Μεσογείων, αρ. 109-111 και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου της (Δ.Σ. Κορίνθου).

Η αιτούσα ζητεί να γίνει δεκτή, για όσους λόγους επικαλείται σε αυτήν, η από 12-09-2013 αίτησή της που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού, με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 121/27-09-2013 και προσδιορίστηκε για να συζητηθεί κατά την δικάσιμο της 24-10-2014

λαμβάνοντας αριθμό πινακίου 3, ότι η συζήτηση αναβλήθηκε για την δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, οπότε και ζητήθηκε.

ΚΑΤΑ ΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΗΣ, μετά την εκφώνησή της από τη σειρά του οικείου πινακίου, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν προφορικά τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις προτάσεις τους.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Με την διάταξη του άρθρου 1 παρ. 1 του Ν. 3869/2010, που αφορά τη «Ρύθμιση οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α'130/2010), όπως τροποποιήθηκε με το Ν. 4161/2013 και ισχύει, ορίζεται ότι : «1. Φυσικά πρόσωπα που δεν έχουν πτωχευτική ικανότητα κι έχουν περιέλθει, χωρίς δόλο, σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών τους (εφεξής οφειλέτες) δικαιούνται να υποβάλουν στο αρμόδιο δικαστήριο την αίτηση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 4 για τη ρύθμιση των οφειλών τους αυτών και απαλλαγή. Την ύπαρξη δόλου υποδεικνύει ο πιστωτής. Ιδιαίτερα όσον αφορά το αναγκαίο περιεχόμενο της αίτησης, το άρθρο 4 παρ. 1 του Ν. 3869/2010 ορίζει ότι; «Για την έναρξη της διαδικασίας, ο οφειλέτης καταθέτει αίτηση στο γραμματέα του αρμόδιου δικαστηρίου. Η αίτηση πρέπει να περιέχει; α) κατάσταση της περιουσίας του οφειλέτη και των κάθε φύσης εισοδημάτων του ίδιου και του συζύγου του, β) κατάσταση των πιστωτών και των απαιτήσεων τους κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα και γ) σχέδιο διευθέτησης οφειλών, που να λαμβάνει υπόψη με εύλογο τρόπο και συσχέτιση τόσο τα συμφέροντα των πιστωτών, όσο και την περιουσία, τα εισοδήματα και την οικογενειακή κατάσταση του οφειλέτη». Επίσης, το άρθρο 8 παρ. 1, 2 και 5 του ίδιου νόμου ορίζει ότι: 1. Αν το σχέδιο δεν γίνεται δεκτό από τους πιστωτές ή αν εκδηλώθηκαν αντιρρήσεις κατά του σχεδίου διευθέτησης των οφειλών και δεν υποκαθίστανται αυτές, το δικαστήριο ελέγχει την ύπαρξη των

.....

αμφισβητούμενων απαιτήσεων και την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 1 για τη ρύθμιση των οφειλών και απαλλαγή του οφειλέτη [...] 2. Αν τα περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη δεν είναι επαρκή, το δικαστήριο λαμβάνοντας υπόψη τα πόσης φύσεως εισοδήματα του, ιδίως εκείνα από την προσωπική του εργασία, τη δυνατότητα συνεισφοράς του συζύγου, και σταθμίζοντας αυτά με τις βιοτικές ανάγκες ίου ίδιου και των προστατευόμενων μελών της οικογένειας του, τον υποχρεώνει να καταβάλει μηνιαίως και για χρονικό διάστημα τριών έως πέντε ετών ορισμένο ποσό για την ικανοποίηση των απαιτήσεων των πιστωτών ίου, συμμετρους διανεμόμενο. 5. Σε περιπτώσεις που εξαιτίας εξαιρετικών περιστάσεων, όπως χρόνια ανεργία χωρίς υπαιτιότητα του οφειλέτη, σοβαρά προβλήματα υγείας, ανεπαρκές εισόδημα για την κάλυψη στοιχειωδών βιοτικών αναγκών του οφειλέτη ή άλλων λόγων ίδιας τουλάχιστον βαρύτητας, προσδιορίζονται με απόφαση μηνιαίες καταβολές μικρού ύψους ή και μηδενικές, το δικαστήριο μπορεί με την ίδια απόφαση να ορίσει, όχι νωρίτερα από πέντε μήνες, νέα δικάσιμο για επαναπροσδιορισμό των μηνιαίων καταβολών». Περαιτέρω, στο άρθρο 9 παρ. 1 και 2 ίου ίδιου ως άνω νόμου ορίζεται ότι: «1. Εφόσον υπάρχει ρευστοποιήσιμη περιουσία, η εκποίηση της οποίας κρίνεται απαραίτητη για την ικανοποίηση των πιστωτών ή όταν το δικαστήριο κρίνει αναγκαίο να παρακολουθήσει και να υποβοηθήσει την εκτέλεση των όρων ρύθμισης των οφειλών για την απαλλαγή του οφειλέτη από τα χρέη ή την εξασφάλιση των συμφερόντων των πιστωτών, ορίζεται εκκαθαριστής [...] Έργο του εκκαθαριστή είναι αυτό που προσδιορίζεται ειδικά με την απόφαση του διορισμού του και, σε κάθε περίπτωση, η διαχείριση της περιουσίας του οφειλέτη, η διασφάλισή της σε όλο το νόμιμο ύψος της χάριν των πιστωτών, η πρόσφορη εκποίησή της, η προνομιακή ικανοποίηση των πιστωτών που έχουν εμπράγματο ασφαλεία, στο εκποιούμενο πράγμα και η σύμμετρη ικανοποίηση ίων ανέγγυων πιστωτών. 2. «Ο οφειλέτης μπορεί να υποβάλει στο δικαστήριο πρόταση εκκαθάρισης ζητώντας να εξαιρεθεί από την εκποίηση βεβαρημένο ή μη

με εμπράγματη ασφάλεια ακίνητο, που χρησιμεύει ως κύρια κατοικία του, εφόσον τούτο δεν υπερβαίνει το προβλεπόμενο από τις ισχύουσες διατάξεις όριο αφορολόγητης απόκτησης πρώτης κατοικίας {N. % 1078/1980} προσαυξημένο κατά πενήντα τοις εκατό. Στην περίπτωση αυτή το δικαστήριο ρυθμίζει την ικανοποίηση των απαιτήσεων των πιστωτών μέχρι συνολικό ποσό που ανέρχεται μέχρι και στο ογδόντα τοις εκατό (80%) της αντικειμενικής αξίας του ακινήτου της κύριας

κατοικίας. Η ρύθμιση μπορεί να προβλέπει και περίοδο χάριτος. Η εξυπηρέτηση της οφειλής γίνεται με επιτόκιο που δεν υπερβαίνει αυτό της ενήμερης οφειλής ή το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με κυμαινόμενο επιτόκιο που ίσχυε σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος κατά τον τελευταίο μήνα για τον οποίο υφίσταται η μέτρηση, αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας ή, σε περίπτωση καθορισμού σταθερού επιτοκίου, το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου για ανάλογη της ρύθμισης περίοδο, όπως ομοίως προκύπτει από το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος, και χωρίς ανατοκισμό. Οι απαιτήσεις των πιστωτών που έχουν εμπράγματη ασφάλεια στο ακίνητο ικανοποιούνται προνομιακά από τις καταβολές του οφειλέτη με βάση την παρούσα παράγραφο. Για τον προσδιορισμό της περιόδου τοκοχρεολυτικής εξόφλησης της οριζόμενης συνολικής οφειλής λαμβάνεται υπόψη η διάρκεια των συμβάσεων δυνάμει των οποίων χορηγήθηκαν πιστώσεις στον οφειλέτη. Η περίοδος πάντως αυτή δεν μπορεί να υπερβαίνει τα είκοσι έτη, εκτός αν η διάρκεια των συμβάσεων δυνάμει των οποίων χορηγήθηκαν πιστώσεις στον οφειλέτη ήταν μεγαλύτερη των είκοσι ετών, οπότε ο Ειρηνοδίκης δύναται να προσδιορίσει μεγαλύτερη διάρκεια, η οποία πάντως δεν υπερβαίνει τα τριάντα πέντε έτη». Από τον συνδυασμό των προαναφερόμενων διατάξεων συνάγεται ότι στην περίπτωση που το σχέδιο του οφειλέτη δεν γίνεται δεκτό από τους πιστωτές ή αν εκδηλώθηκαν αντιρρήσεις, το δικαστήριο πρέπει κατ' αρχήν να διαπιστώσει ότι τα περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη δεν είναι επαρκή, για να προβεί στη συνέχεια σε ορισμό μηνιαίων δόσεων. Αν είναι επαρκή

τα περιουσιακά στοιχεία, η ρευστοποίησή τους κρίνεται αποτελεσματική στην ικανοποίηση των πιστωτών, χωρίς να χρειαστεί καταβολή μηνιαίων δόσεων. Όσον αφορά τα ρευστοποιήσιμα περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη, σημειώνεται ότι είναι πιθανό να υπάρχουν περιουσιακά στοιχεία, των οποίων η ρευστοποίηση είναι δύσκολη λόγω ιδιοτήτων ή αξίας. Είναι ενδεχόμενο το περιουσιακό στοιχείο λόγω χαρακτηριστικών ή συνθηκών αγοράς να μην παρουσιάσει αγοραστικό ενδιαφέρον και έτσι η εκποίησή του να κριθεί ασύμφορη. Από τη στάθμιση των συμφερόντων, μπορεί να προκύψει ότι η διατήρηση ενός περιουσιακού στοιχείου στη διάθεση του οφειλέτη, ωφελεί αυτόν πολύ περισσότερο σε σύγκριση με το όφελος των πιστωτών και τη ζημία του οφειλέτη σε περίπτωση που το στερηθεί αυτός (ΕιρΕλευσ 1/2012, ΕιρΜουδ 2/2012, ΕιρΑΘ 4/2012, ΕιρΠατρ 9/2012, Δημοσίευση ΝΟΜΟΣ, ι. Βενχερης - Θ. Κατσάς, Εφαρμογή του Ν. 3869/2010 για τα Υπερχρεωμένα Φυσικά Πρόσωπα, έκδοση 2011, σελ 272-275). Περαιτέρω, καθορίζονται από το νόμο ία κριτήρια που θα λάβει υπόψη του το δικαστήριο για τον καθορισμό των μηνιαίων δόσεων του άρθρου 8 Ν. 3869/2010, ενώ από το γράμμα του νόμου δεν προκύπτει ελάχιστο όριο στην ικανοποίηση των πιστωτών, ούτε επηρεάζεται το τελικό ποσό της ικανοποίησης από το συνολικό ποσό της υπερχρέωσης του οφειλέτη. (Ι. Βενιέρης - Θ. Κατσάς, Εφαρμογή του Ν. 3869/2010 για τα Υπερχρεωμένα Φυσικά Πρόσωπα, έκδοση 2011, σελ 223). Ο νομοθέτης δίνει ιδιαίτερη βαρύτητα στα εισοδήματα από την προσωπικὲς εργασία του οφειλέτη αλλά και σε αυτά του συζύγου, αφού για να υπολογισθούν οι δόσεις για την αποπληρωμή των οφειλών, προαφαιρούνται τα ποσά κάλυψης των αναγκών του ίδιου του οφειλέτη και της οικογένειάς του, δεδομένου ότι αυτές πρέπει να καλύψει πρώτα από τα εισοδήματά του, πριν κληθεί να αποπληρώσει τους δανειστές του. Περαιτέρω, κατά το άρθρο 9 παρ. 2 του Ν. 3869/2010, ο οφειλέτης μπορεί να υποβάλει στο δικαστήριο σχέδιο διευθέτησης των οφειλών του, ζητώντας να εξαιρεθεί από τη ρευστοποίηση της περιουσίας του ακίνητο που χρησιμεύει ως κύρια κατοικία του. Από τη διατύπωση της σχετικής

διάταξης προκύπτει ότι και αρχήν θετική προϋπόθεση εφαρμογής της ρύθμισης είναι η πραγματική χρησιμοποίηση του ακινήτου ως κυρίας κατοικίας από τον οφειλέτη και την οικογένεια του, γεγονός που αποτελεί και αντικείμενο απόδειξης. Ο δικαστής είναι υποχρεωμένος να δεχτεί την αίτηση εξαίρεσης της κύριας κατοικίας, εφόσον συντρέχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις, και δεν δύναται να προβεί σε έλεγχο σκοπιμότητας ή σε στάθμιση των συμφερόντων πιστωτών και οφειλέτη. Η αποπληρωμή θα γίνει, όπως ο τροποποιηθείς νόμος ορίζει, σε αξία που θα καλύπτει μέχρι το 80% της αντικειμενικής αξίας του ακινήτου. Αν είναι περισσότερα τα χρέη, ο οφειλέτης πληρώνει αυτά μέχρι το ποσό που αντιστοιχεί στο ανωτέρω ποσοστό της αξίας του ακινήτου και για τα υπόλοιπα απαλλάσσεται. Αν βέβαια τα χρέη του οφειλέτη είναι σε μικρότερο ύψος από το ποσοστό της αξίας του ακινήτου, ο οφειλέτης θα κληθεί να καταβάλει ποσό μέχρι το ύψος των χρεών του. Η αποπληρωμή μέχρι τα είκοσι έτη καταρχήν του άρθρου 9 παρ. 2 Ν 3869/2010 συρρέει χρονικά με την τετραετία του άρθρου 8 και δεν προστίθεται σε αυτήν. Έτσι επιβαρύνεται ο οφειλέτης με την ταυτόχρονη καταβολή δύο μηνιαίων δόσεων, υποχρέωση δυσχερή. Για το λόγο αυτό, το δικαστήριο μπορεί να ορίσει για την αποπληρωμή του άρθρου 9 παρ. 2 κάποια περίοδο χάριτος, κατά την οποία ο οφειλέτης δεν καλείται να αποπληρώνει δόσεις για την εξαίρεση της κατοικίας του (Ι. Βενιέρης - Σ. Κατσάς, Εφαρμογή του Ν. 3869/2010 για τα Υπερχρεωμένα Φυσικά Πρόσωπα, έκδοση 2011, σελ 301 - 302). Με την υπό κρίση αίτησή της, όπως παραδεκτά βελτιώθηκε - διορθώθηκε με προφορική δήλωση της πληρεξούσιας δικηγόρου της αλλά και με το δικόγραφο των προτάσεων της, η αιτούσα, επικαλούμενη έλλειψη πτωχευτικής ικανότητας και μόνιμη αδυναμία πληρωμής των Ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών της προς τους πιστωτές, που αναφέρονται στην περιεχόμενη στην αίτηση αναλυτική κατάσταση, ζητεί τη ρύθμιση των χρεών της, σύμφωνα με το σχέδιο διευθέτησης, που υποβάλλει, και αφού ληφθούν υπόψη η περιουσιακή και οικογενειακή της κατάσταση, που εκθέτει, με σκοπό την απαλλαγή της απ αυτά. Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα η κρινόμενη αίτηση

αρμοδίως εισάγεται για. συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, της κατοικίας της αιτούσας, κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας των άρθρων 741 επ. ΚΠολΔ (άρθρο 3 Ν. 3869/2010), ενώ προσκομίζεται και η υπεύθυνη δήλωση αυτής για την ορθότητα και πληρότητα των καταστάσεων : α) της παρουσίας της και των εισοδημάτων της ίδιας β) των πιστωτών και των απαιτήσεων τους κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα καθώς και της μη υπάρξεως μεταβιβάσεων εμπραγμάτων δικαιωμάτων επί ακινήτων της κατά την τελευταία τριετία (βλ. την με ημερομηνία 27- 01-2013 υπεύθυνη δήλωση - αρθ. 4 παρ. 2 του Ν. 3869/2010, όπως * αντικαταστάθηκε με την παρ.1 άρθρου 12 Ν.416Ι/2013;ΦΕΚ Α.,: 143/14.6.2013) και είναι νόμιμη ως προς το μέρος που στηρίζεται στις διατάξεις των άρθρων 1, 4, 5, 6 παρ. 3, 8, 9 και 11 του Ν. 3869/2010, πλην: α) του αιτήματος να επικυρωθεί ή τροποποιηθεί το σχέδιο διευθέτησης κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 7 του Ν. 3869/2010, το οποίο είναι μη νόμιμο, αφού η επικύρωση του σχεδίου διευθέτησης ή η επικύρωση ίου τροποποιημένου σχεδίου από τους διαδίκους κατά το άρθρο 7 του Ν.3869/2010, σχεδίου, δεν αποτελεί αντικείμενο της ασκήσεως του άρθρου 4 παρ.1 του Ν.3869/2010, αλλά νόμιμη, συνέπεια της ελεύθερης συμφωνίας των διαδίκων, στην περίπτωση που κανένας πιστωτής δεν προβάλλει αντιρρήσεις για το αρχικό ή το τροποποιημένο σχέδιο διευθέτησης οφειλών ή συγκατατίθενται όλοι σε αυτό, οπότε ο Ειρηνοδίκης αφού διαπιστώσει την κατά τα άνω επίτευξη συμβιβασμού, με απόφαση του επικυρώνει το σχέδιο ή το τροποποιημένο σχέδιο, το οποίο από την επικύρωση του αποκτά ισχύ δικαστικού συμβιβασμού, Το Δικαστήριο, στο δικονομικό στάδιο από την κατάθεση της ασκήσεως στην Γραμματεία του Δικαστηρίου μέχρι την συζήτηση δεν έχει την εξουσία να υποχρεώσει σε συμβιβασμό τους διαδίκους ή τους πιστωτές και συνεπώς το εν λόγω αίτημα δεν έχει νόμιμη βάση και β) του αιτήματος εξαίρεσης από την ρευστοποίηση του αγροκτήματος στα Χανιά Κρήτης και του οχήματος της αιτούσας, το οποίο είναι μη νόμιμο και πρέπει να απορριφθεί, αφού από τη σαφή διατύπωση του άρθρου 9 του ίδιου ως

άνω νόμου συνάγεται ότι υπάρχει δυνατότητα εξαιρέσεως από την ' εκποίηση μόνο της κύριας κατοικίας του οφειλέτη, ενώ δεν δύναται ο αίτών να ζητήσει την εξαιρέση άλλου ακινήτου, οποιοδήποτε κι αν είναι αυτό και φυσικά δεν δύναται να ζητήσει την εξαιρέση από την εκποίηση κινητών πραγμάτων (Ι. Βενιέρης - Θ. Κακσάς, Εφαρμογή του Ν. 3869/2010 για τα Υπερχρεωμένα Φυσικά Πρόσωπα, έκδοση 2011, σελ

295). Είναι δε, αρκούντως ορισμένη, απορριπτόμενης ως αβάσιμης της περι του αντιθέτου ένστασης των καθ' ων πιστωτριών, καθώς περιέχει όλα τα απαιτούμενα εκ του νόμου στοιχεία, όπως αυτά ορίζονται στη διάταξη του άρθρου 216 παρ. 1 ΚΠολΔ και στα άρθρα 1 και 4 παράγραφος 1 του Ν-3869/2010, δοθέντος ότι από το συνδυασμό των παραπάνω διατάξεων του ν. 3869/10, σαφώς προκύπτει ότι για το ορισμένο της αίτησης αρκεί να αναφέρεται ότι ο οφειλέτης είναι φυσικό πρόσωπο στερούμενο πτωχευτικής ικανότητας, ότι κατέβαλε προσπάθεια εξωδικαστικού συμβιβασμού, ο οποίος απέτυχε και ότι βρίσκεται σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών το. Ακόμη στην αίτηση πρέπει να περιέχεται: α) ακριβής περιγραφή της οικογενειακής και περιουσιακής κατάστασης του οφειλέτη, β) κατάσταση όλων των πιστωτών και των απαιτήσεων τους, κατά κεφάλαιο τόκους κι έξοδα και γ) σχέδιο διευθέτησης των οφειλών του αιτούντος, ενώ απαιτείται ορισμένο αίτημα, που είναι αυτό της ρύθμισης των χρεών του οφειλέτη με σκοπό την απαλλαγή του, εφόσον δε επιθυμεί να εξαιρεθεί η κύρια κατοικία του πρέπει να υποβάλλεται και σχετικό αίτημα (βλ, Κρητικός «Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων », εκδ. 2010 σελ. 64 επ.). Ειδικά όσον αφορά την περιγραφή των απαιτήσεων, κατ' αρχάς στο πεδίο εφαρμογής του νόμου εμπίπτουν όλα τα χρέη του οφειλέτη έναντι οποιοσδήποτε δανειστή. Τα μόνα χρέη που εξαιρούνται απαριθμούνται περιοριστικά στο άρθρο Ι παρ. 2 του νόμου αυτού, μεταξύ των οποίων και αυτά που έχουν αναληφθεί το τελευταίο έτος πριν την υποβολή της αίτησης ρύθμισης. Με τη διάταξη αυτή ο νομοθέτης εισάγει εξαιρέση από τη ρύθμιση της συγκεκριμένης κατηγορίας απαιτήσεων, και συνεπώς τα χαρακτηριστικά που τις εντάσσουν στην εξαιρέση πρέπει να προβάλλονται από τον πιστωτή που ωφελείται από

την εξαίρεση, ο οποίος φέρει και το βάρος της απόδειξης (βλ, Βενιέρης- Κατσάς «Εφαρμογή του ν. 3869/2010 για τα υπερχρεωμένα φυσικά πρόσωπα» σελ. 77 και 137). Επομένως δεν αποτελεί στοιχείο του ορισμένου της αίτησης ρύθμισης ο χρόνος γέννησης της απαίτησης, της οποίας ζητείται η ένταξη σε ρύθμιση και ειδικά επί δανείων η ημερομηνία σύναψης της δανειακής σύμβασης, ούτε η διάρκεια της, ούτε τα λοιπά επί μέρους στοιχεία της, τα οποία επί αμφισβήτησης αποτελούν αντικείμενο απόδειξης και συνεπώς πρέπει ν' απορριφθεί ο περί αοριστίας της ένδικης αίτησης λόγω έλλειψης των στοιχείων αυτών ισχυρισμός των μετεχουσών στην δίκη πιστωτριών. Επίσης απορριπτέοι είναι και οι περί αοριστίας υπόλοιποι ισχυρισμοί των μετεχουσών πιστωτριών, καθόσον για την πληρότητα της υπό κρίση αίτησης δεν απαιτείται αναφορά των λόγων που οδήγησαν την αιτούσα σε μόνιμη αδυναμία πληρωμών ούτε απαιτείται αναφορά των οικονομικών δυνατοτήτων που είχαν η αιτούσα παλαιότερα κατά τον χρόνο ανάληψης των χρεών της, αλλά ούτε απαιτείται μνεία του χρόνου ανάληψης των δανειακών της υποχρεώσεων, (βλ. και ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΡΗΤΙΚΟΣ, ΡΥΘΜΙΣΗ ΤΩΝ ΟΦΕΙΛΩΝ ΥΠΕΡΧΡΕΩΜΕΝΩΝ ΦΥΣΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΟΝ Ν.3869/2010 ΟΠΩΣ ΙΣΧΥΕΙ ΜΕΤΑ ΤΙΣ ΕΠΕΛΘΟΥΣΕΣ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΕΣ ΜΕΤΑΒΟΛΕΣ, σελ. 106 παρ. 43. Επίσης, βλ. και Ειρ.Πατρών 127/2012, Ειρ.Ηρακλ. 590/2011 δημοσίευση Νόμος). Εξάλλου τα ελλείποντα στοιχεία που επικαλούνται οι καθ' ών (αποδεικτικά έγγραφα για το ύψος των μηνιαίων δαπανών, τυχόν υφιστάμενα βάρη επί των αναφερομένων στην υπό κρίση αίτηση ακινήτων καθώς και την αντικειμενική ή εμπορική αξία αυτών), είναι αντικείμενα αυτεπάγγελτου ελέγχου από τον δικαστή κατά την έρευνα της ουσιαστικής βασιμότητας και ειδικότερα της συνδρομής των όρων της υπαγωγής του αιτούντα στη ρύθμιση του Ν.3869/2010, καθόσον, όπως προκύπτει από τις διατάξεις των άρθρ. 744, 745, ΚΠολΑ, ο ιδιόρρυθμος χαρακτήρας της εκούσιας δικαιοδοσίας ως μέσο προστασίας κυρίως δημόσιας εμβέλειας συμφερόντων, επιβάλλει την ενεργή

συμμετοχή του δικαστή στη συλλογή, διερεύνηση και αξιολόγηση του πραγματικού υλικού της δίκης και επιτρέπει τη δυνατότητα συμπλήρωσης με τις προτάσεις, στο δε ειρηνοδικείο και προφορικά κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο (αρθ.115 παρ. 3 ΚΠολΔ), εκείνων των στοιχείων της αίτησης που αναφέρονται στο άρθρο 747 παρ. 2 ΚΠολΔ, επομένως και του αιτήματος αυτής (βλ. ΑΠ' 1131/87 ΝοΒ 36-1601-02 πλειοψηφία, ΕφαΘ 2735/00, 4462/02, 2188/08 ΤΝΠ-ΝΟΜΟΣ, και Π. Αρβανιτάκη στον ΚΠολΔ, Κεραμέα -Κονδύλη -Νίκα, υπ" άρθρο 747, αριθ. 7). Περαιτέρω, για το παραδεκτό της συζήτησής της α) διαπιστώθηκε ότι δεν εκκρεμεί άλλη αίτηση της απούσας για ρύθμιση των χρεών της στο παρόν Δικαστήριο ή σε άλλο Ειρηνοδικείο της χώρας ούτε έχει απορριφθεί προγενέστερη αίτησή της για ουσιαστικούς λόγους, όπως διαπιστώθηκε μετά από αυτεπάγγελτο έλεγχο κατά το άρθρο 13 παρ. 2 του ν,3869/2010 (βλ, σχετική βεβαίωση του Ειρηνοδικείου Αθηνών υπ* αριθμ. πρωτ. 1023γ/30-7-2015), β) κλητεύθηκαν εμπρόθεσμα και νομότυπα, όπως ανωτέρω αναφέρεται, οι μετέχουσες πιστώτριες κατ' άρθρο 5 παρ. 1 Ν. 3869/2010 (βλ. τις με αριθμούς 5311Γ/09-10-2013 και 5317Γ/09-10-2013, αντίστοιχα, εκθέσεις επίδοσης της διορισμένης στο Πρωτοδικείο Αθηνών δικαστικής επιμελήτριας..... και γ) απέτυχε ο δικαστικός συμβιβασμός, δοθέντος ότι δεν έχει γίνει δεκτό το προτεινόμενο από την αιτούσα σχέδιο διευθέτησης Οφειλών από τις μετέχουσες στη δίκη πιστώτριες (βλ. τις έγγραφες παρατηρήσεις-προτάσεις των καθ' ων). Πρέπει επομένως να ερευνηθεί κατ' ουσίαν, Οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των καθ' ων πιστωτριών, που παραστάθηκαν στην δίκη, με προφορική δήλωση που καταχωρήθηκε στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά και με τις έγγραφες προτάσεις τους, προέβαλαν και τους ακόλουθους ισχυρισμούς και ενστάσεις, πλην της ένστασης αοριστίας της ένδικης αίτησης που κρίθηκε ανωτέρω στο πλαίσιο του αυτεπάγγελτου ελέγχου του παρόντος δικαστηρίου περί του παραδεκτού και ορισμένου της κρινόμενης αίτησης και ειδικότερα :

Ο πληρεξούσιος δικηγόρος της πρώτης των καθ' ων πιστώτριας, που παραστάθηκε στην δίκη, κατ' ορθή εκτίμηση των ισχυρισμών του,

προέβαλε, πέραν της ένστασης αοριστίας για την οποία έγινε λόγος ανωτέρω, επιπλέον τα ακόλουθα: 1} Ένσταση καταχρηστικότητας της αίτησης διότι η αιτούσα δεν αιτείται την ρύθμιση των προς την πρώτη των καθ' ων οφειλών της αλλά την πλήρη απαλλαγή της από αυτές, βλάπτοντας βάναυσα τα συμφέροντα της πρώτης τον καθ' ων πιστώτριας τράπεζας, ενώ συγχρόνως δεν πληροί τις προϋποθέσεις υπαγωγής σας ρυθμίσεις του Ν, 3869/2010 αφού δεν αποδεικνύεται ότι περιήλθε σε πραγματική και γενική αδυναμία πληρωμών. Η ένσταση αυτή κρίνεται απορριπτέα προέχοντως ως μη νόμιμη, διότι τα επικαλούμενα από την πρώτη των καθ' ων περιστατικά, και αληθή υποτιθέμενα, δεν μπορούν. να*: θεμελιώσουν την ένσταση του άρθρου ΑΚ 281. Άλλωστε στην παρούσα διαδικασία ρύθμισης οφειλών (ν. 3869/2010) επίδικο δεν είναι το ουσιαστικό δικαίωμα, αλλά διαπλαστικό δικαίωμα του δικαιούχου περί της υπαγωγής του στο ν. 3869/2010 και τη ρύθμιση των οφειλών του από το Δικαστήριο. Συνεπώς ερευνητέο είναι το κατά πόσο νοείται καταχρηστική άσκηση του εν λόγω δικό νομικού (δημοσίου) δικαιώματος, Στο πεδίο του δικονομικού δικαίου η διάταξη του άρθρου 281 ΑΚ είναι ανεφάρμοστη και τούτο διότι αυτή αναφέρεται σε ιδιωτικά δικαιώματα (Ράμμος, Εγχειρ. 1 (1980), παρ. 228, σελ. 624,625, Μπέης Ερμην. ΚΧΙοΛΔ υπ' αριθμ. 116, 111 σελ. 295, ΑΠ 224/1986 ΕΛΔνη 27.1109).

Εξάλλου η καταχρηστική άσκηση των Οικονομικών δικαιωμάτων και ευχερειών ρυθμίζεται από το άρθρο 116 ΚΠολΔ. Όμως η διάταξη αυτή δεν θεσμοθετεί ως γνήσια δικονομική κύρωση το απαράδεκτο διαδικαστικής πράξης, η οποία επιχειρήθηκε κατά παράβαση της (Μπέης ο.π. σελ. 595, Κεραμέας Ασχ.Δικ.Δ. εκδ. 11 (1978), σελ. 148), Σε κάθε περίπτωση, η επιδίωξη της απούσας να ενταχθεί στις ευνοϊκές ρυθμίσεις του ν. 3869/10 αποτελεί δικαίωμα πού της παρέχεται από το νόμο, απόκειται δε στο Δικαστήριο να κρίνει με βάση τις αποδείξεις αν συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις να εντάξει τα χρέη της σε ρύθμιση, καθώς και το είδος της ρύθμισης στην οποία θα ενταθεί. β) Αίτημα περί ρευστοποίησης της ακίνητης περιουσίας της απούσας κατ' άρθρο 9 παρ.

1 Ν. 3869/2010,

Ο πληρεξούσιος δικηγόρος της δεύτερης ίων καθ' ων πιστώτριας που παραστάθηκε στην δίκη, και³ ορθή εκτίμηση ίων ισχυρισμών του, προέβαλε, πέραν της ένστασης αοριστίας για την οποία έγινε λόγος ανωτέρω, επιπλέον τα ακόλουθα: α) "Ένσταση παράβασης καθήκοντος ειλικρίνειας περί του ύψους των εισοδημάτων της απούσας, καθόσον η αιτούσα ισχυρίζεται ότι λαμβάνει προσωρινή μηνιαία σύνταξη ανερχόμενη στο ποσό των 420,24 ευρώ που αναμένεται να ανέλθει στο ποσό ίων 700 ευρώ, ενώ το μηνιαίο κόστος διαβίωσης της ανέρχεται στο ποσό των 550 ευρώ και συγχρόνως ισχυρίζεται ότι δύναται να καταβάλει στην έτερη πιστώτρια το ποσό των 190 ευρώ περίπου μηνιαίως, δίχως .να: προσδιορίζεται πως καλύπτεται το υπολειπόμενο ποσό των 130 ευρώ για τα έξοδα, διαβίωσης της καθώς επίσης και το υπολειπόμενο ποσό των 40 για την συμπλήρωση την μηνιαίας δόσης που η ίδια η αιτούσα προτείνει. Η ένσταση αυτή είναι νόμιμη στηριζόμενη στην διάταξη ίου άρθρου 10 ίου ν. 3869/2010, πλην όμως κρίνεται απορριπτέα ως αβάσιμη καθότι, κατά τον χρόνο συζήτησης της υπό κρίση αίτησης, όπως αυτή παραδεκτά συμπληρώθηκε - βελτιώθηκε με προφορική δήλωση της πληρεξούσιας δικηγόρου στο ακροατήριο που καταχωρήθηκε στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης και με τις έγγραφες προτάσεις, η αιτούσα λαμβάνει πλέον ως οριστική σύνταξη το ποσό των 700 ευρώ περίπου, το κόστος διαβίωσης της ανέρχεται, κατά ίους ισχυρισμούς της, στο ποσό των 600 ευρώ και προτείνει πλέον ως μηνιαία καταβολή προς τους πιστωτές της το ποσό των 90 ευρώ μηνιαίως, β) Αίτημα περί ρευστοποίησης της ακίνητης περιουσίας της απούσας και" άρθρο 9 παρ. 1 Ν. 3869/2010.

Από την εκτίμηση της χωρίς όρκο κατάθεσης της απούσας στο ακροατήριο, η οποία περιέχεται στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης του Δικαστηρίου, από όσα οι διάδικοι ισχυρίστηκαν στο ακροατήριο και περιέχονται στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά, απ' όλα ανεξαιρέτως τα έγγραφα που παραδεκτά και νόμιμα προσκομίζουν οι διάδικοι, είχε ως αυτοτελή αποδεικτικά μέσα, είτε προκειμένου να χρησιμεύσουν προς συναγωγή δικαστικών

τεκμηρίων (άρθρ.336/3 και 395 ΚΠολΔ.), για κάποια από τα οποία γίνεται ειδική αναφορά, χωρίς ωστόσο να έχει παραλειφθεί κανένα για την ουσιαστική διάγνωση της παρούσας υπόθεσης, από τις άμεσες και έμμεσες ομολογίες που προκύπτουν από τους ισχυρισμούς τους (άρθρ.261,352,339 του ΚΠολΔικ), τα διδάγματα της κοινής πείρας τα οποία, λαμβάνει αυτεπαγγέλτως το Δικαστήριο υπόψιν και χωρίς απόδειξη, από τα πραγματικά γεγονότα τα οποία είναι πασίγνωστα, ώστε να μην υπάρχει αμφιβολία ότι είναι αληθινά, τα οποία λαμβάνονται και αυτά υπόψιν αυτεπαγγέλτως (άρθρ.336 παρ, 1 και 4 του ΚΠολΔικ) και . από την εν γένει διαδικασία, αποδείχθηκαν, κατά την κρίση του, Δικαστηρίου, τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά:

Η αιτούσα, ηλικίας 59 ετών, είναι διαζευγμένη από τον, δυνάμει του από 04-04-1997 Διαζευκτηρίου του Αρχιεπισκόπου Αθηνών και μητέρα σήμερα ενός ενήλικου τέκνου (θυγατέρας), ηλικίας 38 ετών, το οποίο διαμένει με τον πατέρα του, ενώ η αιτούσα είχε ακόμα ένα τέκνο (άρρεν), το οποίο απεβίωσε το 2003 σε ηλικία 23 ετών. Η αιτούσα διαμένει μόνη της σ' ένα διαμέρισμα του τρίτου υπέρ του ισόγειου ορόφου οικοδομής κατασκευασθείσας το έτος 2003, που βρίσκεται στον Δήμο, επί της οδού, αρ., επιφάνειας αυτού 83,31 τ.μ, (53,78 οι κύριοι χώροι και 19,53, οι βοηθητικοί), το οποίο αποτελεί την κύρια κατοικία της. Σήμερα είναι συνταξιούχος του ΙΚΑ, λαμβάνοντας οριστική σύνταξη ανερχόμενη στο ποσό τω-699,97 ευρώ μηνιαίος (βλ. το από 10/2014, 11/2014 και 12/2014 ενημερωτικό σημείωμα συντάξεων του ασφαλιστικού φορέα ΙΚΑ), ενώ κατά το παρελθόν εργαζόταν ως ιδιωτική υπάλληλος και συγκεκριμένα εργαζόταν για 19 έτη περίπου, από το 1987 έως και το 2005, στην εταιρεία «ΙΝΤΡΑΚΟΜ ΑΕ», ως διακοσμήτρια, με μηνιαίο μισθό ύψους 1.400 ευρώ περίπου, από την οποία αποχώρησε οικειοθελώς χωρίς να λάβει αποζημίωση, εν συνεχεία εργάστηκε στην εταιρεία «ΦΙΛΥΡΑ ΑΕΒΕ» με μισθό ίδιου ύψους, έως τον Αύγουστο του έτους 2009 οπότε έκλεισε το κατάστημα της εταιρείας αυτής, εν συνεχεία

μπήκε σε καθεστώς ανεργίας, δουλεύοντας περιστασιακά σε διάφορες εργασίες όπως στην εταιρεία GB BIANCO, όπου τον Φεβρουάριο του έτους 2012 βγήκε σε σύνταξη, λαμβάνοντας αρχικά και κατά τον χρόνο κατάθεσης της υπό κρίση αίτησης προσωρινή σύνταξη ανερχόμενη στο ποσό των 420,24 ευρώ και ήδη σήμερα λαμβάνει οριστική, σύνταξη ανερχόμενη στο ποσό των 699,97 ευρώ. Κατά το χρόνο λήψης των επίδικων δανείων το οικογενειακό εισόδημα της απύσας ανερχόταν σε ικανοποιητικά επίπεδα, ανταποκρινόμενη στις δανειακές της υποχρεώσεις, ενώ κατόπιν της κατά καιρούς ανεργίας της και έπειτα της συνταξιοδότησής της, μειώθηκε σταδιακά και ειδικότερα, όπως προκύπτει από τα προσκομιζόμενα μετ' επικλήσεως εκκαθαριστικά σημειώματα των οικονομικών ετών από 2005 έως και 2012 (έτος συνταξιοδότησης), κατά τα προηγούμενα οικονομικά έτη το ατομικό εισόδημά της ανερχόταν συγκεκριμένα: κατά το οικονομικό έτος 2005 (χρήση ημερολογιακού έτους 2004) το ετήσιο ατομικό εισόδημά της ανερχόταν σε 15.631,53 ευρώ, το οποίο διαιρούμενο σε δώδεκα μήνες αντιστοιχεί σε 1.302,63 ευρώ το μήνα, κατά το οικονομικό έτος 2006 (χρήση ημερολογιακού έτους 2005) το ετήσιο ατομικό εισόδημά της ανερχόταν σε 16.551,53 ευρώ, το οποίο διαιρούμενο σε δώδεκα μήνες αντιστοιχεί σε 1.379,30 ευρώ το μήνα, κατά το οικονομικό έτος 2007 (χρήση ημερολογιακού έτους 2006) το ετήσιο ατομικό εισόδημά της ανερχόταν σε 19.079,03 ευρώ, το οποίο διαιρούμενο σε δώδεκα μήνες αντιστοιχεί σε 1.589,92 ευρώ το μήνα, κατά το οικονομικό έτος 2008 (χρήση ημερολογιακού έτους 2007) το ετήσιο ατομικό εισόδημά της ανερχόταν σε 19,622,78 ευρώ, το οποίο διαιρούμενο σε δώδεκα μήνες αντιστοιχεί σε 1,635,23 ευρώ το μήνα, κατά το οικονομικό έτος 2009 (χρήση ημερολογιακού έτους 2008) το ετήσιο ατομικό εισόδημά της ανερχόταν σε 20.401,74 ευρώ, το οποίο διαιρούμενο σε δώδεκα μήνες αντιστοιχεί σε 1.700,14 ευρώ το μήνα, κατά το οικονομικό έτος 2010 (χρήση ημερολογιακού έτους 2009) το ετήσιο ατομικό εισόδημά της εμφανίζεται μειωμένο, ανερχόμενο σε 12.203,57 ευρώ, το οποίο διαιρούμενο σε δώδεκα μήνες αντιστοιχεί σε 1.016,96 ευρώ το μήνα, κατά το οικονομικό έτος 2011 (χρήση ημερολογιακού έτους 2010) το

ετήσιο ατομικό εισόδημά της εμφανίζεται μειωμένο, ανερχόμενο σε 10.467,46 ευρώ, το οποίο διαιρούμενο σε δώδεκα μήνες αντιστοιχεί σε 872,28 ευρώ το μήνα και κατά το οικονομικό έτος 2012 (χρήση ημερολογιακού έτους 2011) το ετήσιο ατομικό εισόδημά της εμφανίζεται μειωμένο, ανερχόμενο σε 4.084,43 ευρώ, το οποίο διαιρούμενο σε δώδεκα μήνες αντιστοιχεί σε 340,36 ευρώ το μήνα. Το μηνιαίο κόστος διαβίωσης της ίδιας, λαμβανομένων υπόψιν, του γεγονότος ότι διαμένει μόνη της σε ιδιόκτητη, οικία, των δαπανών της αλλά και των διδαγμάτων της κοινής πείρας που λαμβάνονται υπόψιν αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο (σίτιση, έξοδα μετακίνησης, λογαριασμοί ΔΕΚΟ, κλπ),, ανέρχεται, στο ποσό των 550 ευρώ μηνιαίως.

Περαιτέρω, η αιτούσα έχει στην πλήρη κυριότητα της, κατά ποσοστό 100%, ένα ακίνητο, ήτοι ένα διαμέρισμα του τρίτου υπέρ του ισογείου ορόφου οικοδομής κατασκευασθείσας το έτος 2003, που βρίσκεται στον Δήμο, επί της οδού, αρ., επιφάνειας αυτού 83,31 τ.μ. (63,78 οι κύριοι χώροι και 19,53 οι βοηθητικοί). Το παραπάνω ακίνητο (διαμέρισμα), χρησιμοποιείται ως κύρια κατοικία της αιτούσας, με αντικειμενική αξία 41.697,04 ευρώ (βλ. την από έτους 2014 Δήλωση Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων), Η αξία, της δεν υπερβαίνει το όριο του αφορολογήτου ποσού για την περίπτωση της αιτούσας, που ανέρχεται σε 250.000 ευρώ προσαυξημένα κατά 50%, δηλαδή το ποσό των 375.000 ευρώ, όπως απαιτεί ο νόμος για την εξαίρεση της από την εκποίηση. Ακόμα η αιτούσα έχει στην πλήρη κυριότητα της κατά ποσοστό 50% εξ' αδιαιρέτου ένα αγροτεμάχιο, εμβαδού 2.028,07 τ.μ. που βρίσκεται στον Δήμο» στη θέση «.....» με αντικειμενική αξία 2.139,31 ευρώ (βλ. την από έτους 2014 Δήλωση Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων). Το ανωτέρω αγροτεμάχιο δεν, κρίνεται πρόσφορο προς εκποίηση, καθότι λόγω του ποσοστού συγκυριότητας της αιτούσας σε αυτό δεν πρόκειται να προκαλέσει αγοραστικό ενδιαφέρον αλλά ούτε και θα αποφέρει κάποιο αξιολογικό τίμημα για την ικανοποίηση των πιστωτριών της, λαμβανομένων

υπόψιν της μικρής αξίας του και των εξόδων της διαδικασίας εκποίησης (αμοιβή εκκαθαριστή, έξοδα δημοσιεύσεως κλπ), γι αυτό κρίνεται δεν πρέπει να διαταχθεί η κατ' άρθρο 9 παρ. 1 ν. 3869/2010 εκποτου. γι αυτό κρίνεται ότι δεν πρέπει να διαταχθεί η κατ' άρθρο 9 παρ. 1 ν, 3869/2010 εκποίησή τους. Τέλος η αιτούσα έχει στην αποκλειστική κυριότητα της σε ποσοστό 100% το υπ' αριθμ. I.X.E. αυτοκίνητο, εργοστασίου κατασκευής,, τύπου, κυβισμού 1050cc, έτους 1ης κυκλοφορίας το 2003, του οποίου η αξία υπολογίζεται, λόγω της παλαιότητάς του στο ποσό των 500 ευρώ, η εκποίηση του οποίου δεν κρίνεται απαραίτητη, αφενός γιατί χρησιμεύει μόνο για τις ανάγκες μετακίνησης της ίδιας και αφετέρου γιατί δεν έχει μεγάλη εμπορική αξία και η προσφορά του προς εκποίηση δεν προκαλέσει ιδιαίτερο αγοραστικό ενδιαφέρον, αλλά ούτε και θα αποφέρει κάποιο αξιόλογο τίμημα για την ικανοποίηση των πιστωτριών της.

Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι σε χρόνο προγενέστερο του έτους από την κατάθεση της ένδικης αιτήσεως, δοθέντος ότι και οι καθ' ων δεν προέβαλλαν το αντίθετο, η αιτούσα είχε αναλάβει τα παρακάτω χρέη, τα οποία με την κοινοποίηση της αίτησης καθίστανται ληξιπρόθεσμα, ακόμα κι αν κάποια δεν είναι, κατ' άρθ. 6 παρ. 3 εδ γ' του. Ν. 3869/2010, υπολογίζονται δε με την τρέχουσα αξία τους κατά το χρόνο αυτό (Αθ. Κρητικός << Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων σελ. 99).

1. Στην «ΑΛΦΑ ΤΡΑΠΕΖΑ Α.Ε.» (Η των καθ'ών):

α) από τη με αριθ. 1134348 σύμβαση δάνειου συγκέντρωσης, co συνολικό ποσό των 7.612,24 ευρώ (βλ. την από 19-08-2013 αναλυτική κατάσταση οφειλών της 1ης των καθ'ών),

β) από τη με αριθ.81009 σύμβαση χορήγησης πιστωτικής κάρτας, το συνολικό ποσό των 5.744,93 ευρώ (βλ. την παραπάνω αναλυτική κατάσταση), γ) από τη με αριθ. 2433551 σύμβαση στεγαστικού δανείου, το συνολικό ποσό των 72.554,65 ευρώ (βλ. την παραπάνω αναλυτική κατάσταση). Προς εξασφάλιση της απαιτήσής της που απορρέει από την άνω σύμβαση στεγαστικού δανείου η 1^η των καθ'ών πιστώτρια έχει εγγράψει

προσημείωση υποθήκης επί της άνω κυρίας κατοικίας της απούσας.

2. Στην «HSBC BANK plc» (2^η των καθ'ών):

α) από τη με αριθ. 4142790014130006 σύμβαση χορήγησης πιστωτικής κάρτας, το συνολικό ποσό των 4.388,46 ευρώ (βλ. την από 3.1-07-2013 αναλυτική κατάσταση οφειλών της 2 ns των καθ'ών), προς εξασφάλιση της οποίας έχει ενεγράψει προσημείωση υποθήκης στο ποσοστό 50% εξ αδιαιρέτου του αγροτεμαχίου στην θέση «.....» στην Κρήτη.

Το σύνολο των οφειλών της αιτούσας προς τις καθ'ων πιστώτριες ανέρχεται στο ποσό των 90,300,28 ευρώ.

Με βάση τα ανωτέρω συντρέχουν στο πρόσωπο της αιτούσας ον-προϋποθέσεις για την υπαγωγή της στη ρύθμιση του Μ. 3869/2010 και ειδικότερα η έλλειψη της εμπορικής ιδιότητας και η κατά το άρθρο 8 παρ. 2 περιαγωγή της σε κατάσταση μόνιμης αδυναμίας πληρωμής των προς τις καθ'ων οφειλών της. Ειδικότερα, ως αδυναμία πληρωμής νοείται η έλλειψη ρευστότητας που απαιτείται για να μπορεί ο οφειλέτης να ανταποκριθεί στα ληξιπρόθεσμα χρέη του, έστω κι αν έχει κινητή ή άλλη περιουσία, η οποία όμως δεν μπορεί να ρευστοποιηθεί (Α8. Κρητικός Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων, 2012, σελ. 51). Η αδυναμία πληρωμών καθορίζεται με βάση τη σχέση οφειλών και παροντικής ρευστότητας, αφού ληφθεί υπόψη και η προβλεπόμενη για το εγγύς μέλλον εξέλιξη της ρευστότητας του οφειλέτη. Εφόσον η σχέση αυτή είναι αρνητική με την έννοια ότι η ρευστότητα του δεν του επιτρέπει να ανταποκριθεί στον όγκο των οφειλών του, υπάρχει μόνιμη αδυναμία πληρωμών (Κλ. Ρούσσος, Υπερχρεωμένα φυσικά πρόσωπα). Στην περίπτωση της αιτούσας υπάρχει έλλειψη ρευστότητας, έλλειψη δηλαδή χρημάτων ικανών για να μπορέσει να ανταποκριθεί στα (ληξιπρόθεσμα) χρέη της. Η αιτούσα έχει περιέλθει σε πραγματική μόνιμη αδυναμία να πληρώνει τις ληξιπρόθεσμες αυτές χρηματικές οφειλές της, η οποία οφείλεται αφενός στη μείωση των εισοδημάτων της, λόγω της κατά καιρούς ανεργίας της και εν συνεχεία της συνταξιοδότησης της, σε αντίθεση με την αύξηση του κόστους διαβίωσης

καν αφετέρου στο ύψος των μηνιαίων δόσεων που απαιτούνται για την εξυπηρέτηση των δανείων της, με αποτέλεσμα να μην επαρκεί για την αντιμετώπιση των αναγκαίων δαπανών διαβίωσης.

Με βάση τα ανωτέρω συντρέχουν στο πρόσωπο της απούσας οι προϋποθέσεις για την υπαγωγή της στη ρύθμιση του ν. 3869/2010 και ειδικότερα αυτή του άρθρου 8 παρ. 2 και εφόσον, τα περιουσιακά στοιχεία αυτής δεν είναι επαρκή για την ικανοποίηση των πιστωτριών τραπεζών, η ρύθμιση των χρεών της απούσας θα γίνει με μηνιαίες καταβολές απευθείας στις πιο πάνω αναφερόμενες πιστώτριες από τα εισοδήματα της επί μία πενταετία, από τις οποίες μηνιαίες καταβολές οι πιστώτριες της θα ικανοποιηθούν συμμετρως (άρθρ. 8 παρ. 2 ν 3869/2010, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 16 Ν.4161/2013, ΦΕΚ Α 143/14.6.2013), Το Δικαστήριο λαμβάνοντας υπόψιν τα πάσης φύσεως εισοδήματα της απούσας καθώς και τις βασικές προσωπικές της ανάγκες, κρίνει ότι η κάθε μηνιαία καταβολή της πρέπει να ορισθεί στο ποσό των εκατόν πενήντα (150) ευρώ, το οποίο βρίσκεται μέσα στις οικονομικές της δυνατότητες, ώστε να απομένει επαρκές υπόλοιπο για την κάλυψη των στοιχειωδών βιοτικών αναγκών της, επί 60 μηνιαίες άτοκες δόσεις (άρθρο 6 παρ.3 του Ν.3869/2010), που θα αρχίζουν την 5η ημέρα του πρώτου μήνα μετά την δημοσίευση της απόφασης, συμμετρως διανεμόμενο μεταξύ των πιστωτριών της, ανάλογα με το ύψος των δανειακών της συμβάσεων και ειδικότερα προς :

1, Στην «ΑΛΦΑ ΤΡΑΠΕΖΑ Α.Ε.» (1^η των καθ'ών):

α) από τη με αριθ, 11.....8 σύμβαση δανείου συγκέντρωσης, συνολικού ποσού 7.612.24 ευρώ και σε ποσοστό 8,43% επί του συνόλου των απαιτήσεων, θα καταβάλει το ποσό των 12,64 ευρώ και συνολικά το ποσό των 758,40 ευρώ,

β) από τη με αριθ. 3755373..... σύμβαση χορήγησης πιστωτικής κάρτας, συνολικού ποσού 5.744,93 ευρώ και σε ποσοστό 6,36% επί του συνόλου των απαιτήσεων, θα καταβάλει το ποσό των 9,54 ευρώ και συνολικά το ποσό των 572,40 ευρώ,

γ) από τη με αριθ. 24..... σύμβαση στεγαστικού δανείου, συνολικού ποσού 72.554,65 ευρώ και σε ποσοστό 80,35% επί του συνόλου των

Απαιτήσεων, θα καταβάλει το ποσό των 120,52 ευρώ και συνολικά το ποσό των 7.231,20 ευρώ.

2. Στην τράπεζα «HSBC BANK plc» (2^η των καθ'ών): α) από τη με αριθ. 4142790..... σύμβαση χορήγησης πιστωτικής κάρτας, συνολικού ποσού 4,388.46 ευρώ και σε ποσοστό 4,86% επί του συνόλου των απαιτήσεων, θα καταβάλει το ποσό των 7,30 ευρώ και συνολικά το ποσό των 438 ευρώ.

Με την από 20-12-2013 απόφαση προσωρινής διαταγής της Δικαστή του Δικαστηρίου αυτού περιελήφθη διάταξη με την οποία υποχρεώθηκε η αιτούσα σε προσωρινές καταβολές προς τις μετέχουσες, πιστώτριες ποσού 100 ευρώ το μήνα, συμμετρως καταβαλλόμενο, αρχής γενομένης από της κοινοποίησης της προσωρινής διαταγής. Σε συμμόρφωση στην προσωρινή αυτή διαταγή η αιτούσα κατέβαλε κατά το διάστημα των δέκα πέντε μηνών από τον Φεβρουάριο του 2014 μέχρι και τον Απρίλιο του τρέχοντος έτους 2015, το ποσό αυτό των 100 ευρώ τα μήνα συμμετρως διανεμόμενο προς τις καθ'ών (βλ. γραμμάτια εισπραξής). Οι προσωρινές αυτές μηνιαίες καταβολές, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 5§2 και 9§4 ν. 3869/10 πρέπει να συνυπολογιστούν τόσο ως προς το χρόνο όσο και ως προς το, ποσό τους σε αυτές της πιο πάνω οριστικής ρύθμισης. Έτσι μετά το συνυπολογισμό του χρόνου των δέκα πέντε μηνών των προσωρινών καταβολών, ο χρόνος της οριστικής ρύθμισης περιορίζεται σε 3 χρόνια και 9 μήνες, ήτοι σε 45 μήνες. Όσον αφορά δε το ποσό, επειδή αυτό των προσωρινών καταβολών σας πιστώτριες υπολείπεται αυτού, της οριστικής ρύθμισης, η αιτούσα υποχρεούται σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 9§4 ν, 3869/10 να εξοφλήσει το ποσό της διαφοράς μέσα σε ένα έτος από τη λήξη των καταβολών της ρύθμισης του άρθρου 8§2. Το ποσό της διαφοράς ανέρχεται σε 750 ευρώ (150 x 15 μήνες - 2.250 — 1.500 [15X150]) θα καταβληθεί δε συμμετρως προς τις καθ'ών, αμέσως μετά τη λήξη της οριστικής ρύθμισης, μετά δηλαδή από 3 χρόνια και 9 μήνες και μέσα σε ένα έτος από το χρονικό αυτό σημείο, εντόκως από το χρόνο αυτό της

έναρξης του έτους, με επιτόκιο αυτό των Πράξεων\ Ανακηρυγματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής προσαυξανόμενο κατά 2,50 εκατοστιαίες μονάδες.

Συνολικά δε η αιτούσα, μετά την πάροδο των 3 ετών και 9 μηνών (45 μηνών), θα έχει καταβάλλει στις καθ' ων το ποσό των 9.000 ευρώ (758,40+572,40+7.231,20+438), ενώ απομένει ανεξόφλητο το ποσό των 81.300,28 ευρώ.

Η αιτούσα προβάλλει σχετικό αίτημα εξαιρέσης της κύριας κατοικίας της από την εκποίηση. Έτσι η ανωτέρω ρύθμιση του άρθρου 8 παρ. 2 του Νόμου, θα συνδυαστεί με την προβλεπόμενη από τη διάταξη του άρθρου 9 παρ.2 Ν.3869/2010, εφόσον με τις καταβολές επί τρία έτη και εννέα μήνες (45μήνες) της πρώτης ρύθμισης, δεν επέρχεται πλήρης εξόφληση των απαιτήσεων των πιστωτριών της αιτούσας. Με βάση δε τη ρύθμιση του άρθρου 9 παρ.2 εφόσον το υπόλοιπο του χρέους του οφειλέτη μετά τις καταβολές των τριών ετών και εννέα μηνών (άρθρο 8 παρ.2) υπερβαίνει το ποσό του 80% της αντικειμενικής αξίας της κατοικίας του, το δικαστήριο θα ρυθμίσει το χρέος ίσο με το ποσό του 80% της αντικειμενικής αξίας της κύριας κατοικίας και θα απαλλαγεί του πέραν ίσου 80% του ποσού, ενώ εάν τα υπόλοιπα των χρεών του είναι μικρότερα του 80% θα υποχρεωθεί σε καταβολές μέχρι το ύψος αυτού, του ποσού. Στην προκειμένη περίπτωση το 80% της αντικειμενικής αξίας της κύριας κατοικίας της αιτούσας ανέρχεται σε 33.357,63 ευρώ (41.697,04 ευρώ η αντικειμενική αξία της κύριας κατοικίας X 80% - 33.357,63). Το υπόλοιπο των χρεών της αιτούσας μετά τις καταβολές του άρθρου 8 παρ. 2 του ν. 3869/2010 ανέρχεται σε 81.300,28 ευρώ που είναι μεγαλύτερο του 80% της αντικειμενικής αξίας της κύριας κατοικίας της και επομένως, σύμφωνα με τα προαναφερόμενο., το χρέος πρέπει να ρυθμιστεί ίσο με το ποσό του 80% ήτοι μέχρι 33.357,63 ευρώ. Έτσι θα πρέπει να οριστούν μηνιαίες καταβολές για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της αιτούσας, ποσού 33.357,63 ευρώ. Η αποπληρωμή του ποσού των 33.357,63 ευρώ που αντιστοιχεί στο 80% της αντικειμενικής αξίας του ακινήτου θα γίνεται χωρίς ανατοκισμό με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με το κυμαινόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά το

χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζα της Ελλάδος αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Θα ξεκινήσει πέντε έτη μετά τη δημοσίευση της παρούσας απόφασης, ο χρόνος δε εξόφλησης πρέπει να οριστεί σε 18 χρόνια λαμβανόμενου υπόψη του συνόλου των χρεών της απούσας και της οικονομικής της δυνατότητας. Το ποσό που θα καταβάλλει η αιτούσα, στα πλαίσια αυτής της ρύθμισης, θα ανέρχεται στο ποσό των 154,43 ευρώ μηνιαίως (33.357,63 ; 216 (18 X 12 μήνες) = 154,43). Οι ανωτέρω μηνιαίες δόσεις θα αρχίσουν να καταβάλλονται σε πέντε χρόνια μετά τη * δημοσίευση της παρούσας απόφασης, την 5η ημέρα κάθε μήνα. Από τις καταβολές αυτές της απούσας για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της θα εξοφληθεί μέρος της οφειλής της προς την 1^η των καθ'ών και συγκεκριμένα η απαιτήσή της, η οποία είναι εμπράγματος εξασφαλισμένη με Α' προσημείωση υποθήκης, εγγραφείσα επί της άνω κύριας κατοικίας της απούσας καθώς και μέρος της οφειλής της προς την 2η των καθ'ών που απορρέει από την υπ' αριθμ. 243..... σύμβαση στεγαστικού δανείου, η οποία επίσης είναι εμπράγματος εξασφαλισμένη με Α' προσημείωση υποθήκης επί του ποσοστού 50% εξ αδιαιρέτου του αγροτεμαχίου στην θέση «.....» στην Κρήτη, δοθέντος ότι προνομιακά λαμβάνουν χρήματα οι πιστωτές με εμπράγματη εξασφάλιση της απαιτήσής τους, είτε η εμπράγματη εξασφάλιση αφορά στο εξαιρούμενο ακίνητο ή σε κάποιο άλλο (βλ, Ι. Βενιέρης – Θ. Κατσάς, Εφαρμογή του Ν. 3869/2010, 2η έκδοση, σελ.478). Ειδικότερα : α) Στην «ΑΛΦΑ ΤΡΑΠΕΖΑ Α.Ε.» (1^η - των καθ'ών) : από τη με αριθ. 243.....1 σύμβαση στεγαστικού δανείου, συνολικού ποσού, μετά τις καταβολές κατ' άρθρο 8 παρ, 2 ν. 3869/2010, 65.323,45 ευρώ (72.554,65 - 7.231,20) και σε ποσοστό 94,3% επί του συνόλου των ενέγγυων απαιτήσεων ύψους 72.554,65 ευρώ (65.323,45 + 3.950,46), θα καταβάλει το ποσό των 145,63 ευρώ επί 216 μήνες και συνολικά ίο ποσό των 31.456,08 ευρώ, και β) στην «HSBC BANK plc» (2η των

καθ'ών), από τη με αριθ. 4142790..... σύμβαση χορήγησης ή, πιστωτικής κάρτας, συνολικού ποσού, μετά τις καταβολές κατ' άρθρο/8 παρ, 2 ν. 3869/2010, 3.950,46 ευρώ (4.388,46 - 438) και σε ποσοστό 5,7% επί του συνόλου των ενέγγυων απαιτήσεων ύψους 72.554,65 ευρώ (65.323,45 + 3.950,46), θα καταβάλει το ποσό των 8,80 ευρώ επί 216 μήνες και συνολικά το ποσό των 1,900,80 ευρώ.

Ως προς τις υπόλοιπες απαιτήσεις των πιστωτριών της, κατά το μέρος, που δεν καλύφθηκαν από τις καταβολές του άρθρου 8 παρ. 2 του ν. 3869/2010, μετά δε την εξάντληση του παραπάνω ποσού των 33.357,63 ευρώ, για την προστασία από την ρευστοποίηση του 80% της αντικειμενικής αξίας της κύριας κατοικίας της, δεν μπορούν να ικανοποιηθούν και απαλλάσσεται αυτών η αιτούσα.

Κατά συνέπεια των παραπάνω πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή η υπό κρίση αίτηση ως κατ' ουσίαν βάσιμη και να ρυθμιστούν τα χρέη της απούσας με σκοπό την απαλλαγή της με την τήρηση των όρων της ρύθμισης, εξαιρούμενης της κύριας κατοικίας της από την εκποίηση, σύμφωνα με όσα ειδικότερα ορίζονται στο διατακτικό.

Δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ, 6 του Ν. 3869/2010.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία διαδίκων,

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αίτηση,

ΡΥΘΜΙΖΕΙ τα χρέη της απούσας με μηνιαίες καταβολές προς τις καθ'ών πιστώτριες της επί τρία έτη και εννέα μήνες (ήχοι επί 45 μήνες), τις οποίες καθορίζει στο χρηματικό ποσό των εκατόν πενήντα ευρώ (150€), συμμετρως διανεμόμενο μεταξύ των οφειλών της, κατά τα επιμέρους χρηματικά ποσά που αναφέρονται στο σκεπτικό της παρούσας, οι οποίες θα πραγματοποιούνται μέσα στις πέντε (5) πρώτες εργάσιμες ημέρες κάθε μήνα και Θα αρχίσουν τον επόμενο μήνα από την προς αυτήν κοινοποίηση της παρούσας και ειδικότερα:

1. Στην «ΑΛΦΑ ΤΡΑΠΕΖΑ Α.Ε.» {1^η των καθ'ών):

α) από τη αριθ. 113..... σύμβαση δανείου συγκέντρωσης, (συνολικού ποσού 7.612,24 ευρώ και σε ποσοστό 8,43% επί του συνόλου των απαιτήσεων, θα καταβάλει το ποσό των 12,64 ευρώ, β) από τη με αριθ. 3755..... σύμβαση χορήγησης πιστωτικής κάρτας, συνολικού ποσού 5.744,93 ευρώ και σε ποσοστό 6,36% επί του συνόλου των απαιτήσεων, θα καταβάλλει το ποσό των 9,54 ευρώ και γ) από τη με αριθ. 243..... σύμβαση στεγαστικού δανείου, συνολικού ποσού 72.554,65 ευρώ και σε ποσοστό 80,35% επί του συνόλου των απαιτήσεων, θα καταβάλει τ.ο ποσό των 120,52 ευρώ.

2. Στην τράπεζα «HSBC BANK plc» (2^η των καθ'ών):

α) από τη με αριθ. 4142790..... σύμβαση χορήγησης πιστωτικής κάρτας, συνολικού ποσού 4.388,46 ευρώ και σε ποσοστό 4,86% επί του συνόλου των απαιτήσεων, θα καταβάλει το ποσό των 7,30 ευρώ.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την αιτούσα να καταβάλει μέσα σε ένα έτος από τη λήξη των καταβολών της παραπάνω ρύθμισης, δηλαδή από τη λήξη του χρόνου ίων 3 ετών και 9 μηνών (ήτοι 45 μηνών), το ποσό των 750 ευρώ, συμμετρως καταβαλλόμενο προς τις καθ'ών και εντόκως από το χρόνο της έναρξης του έτους μέσα στο οποίο πρέπει να καταβληθούν, με επιτόκιο αυτό τον Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, προσαυξανόμενο κατά 2,50 εκατοστιαίες μονάδες.

ΕΞΑΙΡΕΙ από την εκποίηση την κύρια κατοικία της αιτούσας και συγκεκριμένα ένα διαμέρισμα του τρίτου υπέρ ίου ισογείου ορόφου οικοδομής κατασκευασθείσας το έτος 2003, που βρίσκεται στον Δήμο, επί της οδού αρ., επιφάνειας αυτού 83,31 τ.μ. (63,78 οι κύριοι χώροι και 19,53 οι βοηθητικοί).

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ στην αιτούσα την υποχρέωση να καταβάλει για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της στις καθ'ών πιστώτριες, μηνιαία δόση, ποσού 154,43 ευρώ, συμμετρως διανεμόμενη, για 18 χρόνια (216 μήνες) που θα ξεκινήσει την 5^η ημέρα του πρώτου μήνα τρία χρόνια και εννέα μήνες μετά τη δημοσίευση της παρούσας απόφασης και θα γίνεται εντόκως, χωρίς ανατοκισμό, με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με

κυμαινόμενο επιτόκιο που θα ισχύει κατά το χρόνο αποπληρωμής σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Συγκεκριμένα: α) Στην «ΑΛΦΑ ΤΡΑΠΕΖΑ Α.Ε.» (1^η των καθ'ών) : από την εμπραγμάτως εξασφαλισμένη με αριθ. 243..... σύμβαση στεγαστικού δανείου, συνολικού ποσού, μετά τις καταβολές κατ' άρθρο 5 παρ. 2 ν. 3869/2010, 65.323,45 ευρώ (72.554,65 - 7.231,20) και σε ποσοστό 94,3% επί του συνόλου των ενέγγυων απαιτήσεων ύψους 72.554,65 ευρώ (65.323,45 + 3.950,46), Θα καταβάλει το ποσό των 145,63 ευρώ επί 216 μήνες και συνολικά το ποσό των 31.456,08 ευρώ, και β) στην «HSBC BANK plc» (2^η των καθ'ών), από την εμπραγμάτως εξασφαλισμένη με αριθ. 414279..... σύμβαση χορήγησης πιστωτικής κάρτας, συνολικού ποσού, μετά τις καταβολές κατ' άρθρο 8 παρ. 2 ν. 3869/2010, 3.950,46 ευρώ (4.388,46 - 438) και σε ποσοστό 5,7% επί του συνόλου των ενέγγυων απαιτήσεων ύψους 72.554,65 ευρώ (65.323,45 + 3.950,46), θα καταβάλει το ποσό των 8,80 ευρώ επί 216 μήνες και συνολικά το ποσό των 1.900,80 ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ. αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στο, την 30η Ιουλίου 2015 σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, απόντων των διαδίκων και των πληρεξούσιων δικηγόρων τους.

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ